

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską

od 1. Kwietnia do 30. Czerwca 1865.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 złr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 " "
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 " "
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 " "

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracja Gazety Lwowskiej**, ulica Niższa Ormiańska nr. 347.

Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) za połowę dotychczasowej ceny.

● **ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 18. marca. Wydział finansowy naradzał się wczoraj dalej nad sprawozdaniem finansowym, wykreślił kilka ustępów sprawozdania wymierzonych przeciw rządowi, odrzucił podwyższenie podatków od kuponów. — „Wiener Abendpost“ donosi, że Arcyksiężniczka Gizela niebezpiecznie zachorowała na zapalenie błony płucowej.

Londyn, 17. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej wniósł Hennesy mocę: ażeby Anglia oświadczyła, iż Rosya utraciła prawa do Polski traktatami zawarowanymi, i ażeby Anglia odmówiła Rosji zapłaty pożyczki rosyjsko-holenderskiej. Lord Palmerston odpowiedział, że Izba niższa nie jest władzą ani zawierającą ani łamiącą traktaty. Niegodnem byłoby zaprzeczać uznania pożyczki niemającej nie wspólnego ze sprawą polską. Mocya została cofnięta.

Część urzędowa.

Wykazy

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych w Galicyi i Krakowie zapadłych w miesiącu lutym 1865.

(Dokończenie.)

VIII. C. k. sąd wojenny w Tarnopolu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej.

1. Grzegorz Łucyk z Jakubówki, 40 l. stanu wolnego, ekonom, — 2. Leonard Horodyski z Krogulca, żonaty, właściciel dóbr, ozdobiony orderem papieskim Ś. Jerzego, — 3. Władysław Kucharski z Myszkowa, 22 l. stanu wolnego, ekonom, — 4. Ludwik Müller Nekarsfeld z Gródka, 44 l. żonaty, właściciel dóbr, i 5. Teodor Zawaliński z Chorostkowa, 40 l. ekonom — wszyscy 5 z braku dowodów uwolnieni. — 6. Ignacy Cywiński z Ossowiec, 40 l. żonaty, właściciel dóbr, na 4 miesiące więzienia. — 7. Tytus Leon Piotrowski z Okna, 21 l. stanu wolnego, nauczyciel prywatny, (obciążony przekroczeniem obwieszczenia z 29. lutego 1864), na 3 miesiące więzienia.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym.

8. Schaja Reibel z Korolówki, 56 l. żona kupca, całkiem uwolniona.

Za przekroczenie obwieszczeń z 28. i 29. lutego 1864.

9. Andrzej Woroch z Krzyweńkiego, 22 l. stanu wolnego, kmieć, na 8 dni aresztu w sztokhauzie. — 10. Salamon Falb z Kopeczyniec, 42 l. żonaty, wyrobnik, na 3 dni aresztu w sztokhauzie.

Z c. k. sądu wojennego w Tarnopolu.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

C. k. ministerjum sprawiedliwości mianowało adjunkta c. k. prokuratorji finansowej w Krakowie Dr. Jana Reinera prokuratorem państwa przy sądzie obwodowym w Przemyślu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 18. marca.

Jeneralny referent wydziału finansowego (radzca nadworny Dr. Taschek) ułożył już projekt ustawy finansowej na rok 1865. Projekt ten składa się z dziewięciu artykułów. Ogół wydatków na rok 1865 wynosić ma podług niego 521,897.660 złr., dochody zaś 517,637.876, zaczem pozostaje niedobór w kwocie 4,259.782 złr., na którego pokrycie, jak również na pokrycie kosztów ściągnięcia 4,077.000 złr. w obligacjach nowej pożyczki w srebrze z 2. maja 1864, wynoszących 1,691.955 złr. ma być użyte wynagrodzenie

kosztów szleswicko-holsztyńskiej wojny, które wpłynę w ciągu roku 1865.

Komisyja budżetowa pruskiej izby deputowanych przedłożyła już swoje wnioski. Są one następujące: Izba deputowanych raczy oświadczyć rządowi: 1) W przedłożonym budżecie państwa nie można poznać dokładnego rozdzielenia wydatków. 2) Budżet wojskowy wymaga znacznej zmiany i redukcji. 3) Na cele produkcyjne, jako to: regulacje rzek, budowle gościńców, ulepszenia krajowe pod względem szkół i umiejętności, tudzież polepszenie placzy nauczycieli, podrzędnych i niższych urzędników, jako też żołdu podoficerów i szeregowców w armii potrzeba użyć większych sum niż dotąd. 4) Obecna chwila jest stosowną do przedsięwzięcia reformy i redukcji uciążliwych lub niestosownie nałożonych podatków, mianowicie do zniesienia dodatku przy opłatach sądowych, zniesienia portoryów listowych i zniesienia monopolu soli. 5) Podatek od budynków ma być oznaczony na preliminowaną pierwotnie kwotę 2,843.260 talarów rocznie. 6) Ma być uskutecznione legalne przekształcenie podatku klasycznego i dochodowego w taki sposób, ażeby ilość rat miesięcznych, które mają być pobierane dla pokrycia potrzeby, oznaczana była w roku budżetem w granicach prawnego maximum dwunastu rat miesięcznych. — Wprost przeciwny tym propozycjom wniosek przygotowała partya konserwacyjna.

W Prusiech wielu obywateli odmawia płacenia podatków. W Gumbinie zwierzchnik rady miejskiej Zehnhofer i właściciel ziemski Ment odmówili płacenia podatków od domów swych i gruntów. Toż samo uczyniło kilku innych właścicieli ziemskich. Nakazano ich egzekwować i jednemu z nich zasekwestrowano parę szlif oficerskich. Oświadczyli zaś wszyscy, iż podatków płacić nie będą, dopóki według konstytucji prawo budżetowe zawotowane nie zostanie.

Dzienniki francuzkie podają teraz ogłoszone najprzód w dziennikach angielskich pismo Cesarzowej Eugonii, które wzywa wszystkie Księżniczki europejskie do składki na restaurację kopuły grobu świętego. La France sądzi, że autentyczność tego pisma nie podlega żadnej wątpliwości. Ten sam dziennik cieszy się, że debaty senatu znachodzą tak obszernie ocenienie w dziennikach publicznych, i powiada, że rząd może tylko zyskać na rozszerzeniu granic, zakreślonych prawie na tem polu.

Constitutionnel otrzymał z Genuy dosłowną treść dokumentu, które wynalazła exaltowana partya włoska i podaje jako tajemną umowę dodatkową do konwencji wrześniowej. Constitutionnel powiada przytem, że dokument ten zmyślony, jest tylko rodzajem śmiesznej i bezwstydney mistyfikacji.

Turyński parlament uchwalił po długich sporach, znaczną większością głosów uchylenie kary śmierci, krom w wojsku lądowym i morskiem i w przypadkach jawnego rozbójcu. Przed dwoma jeszcze dniami zdawało się, iż kwestya ta odroczone zostanie, wszakże na ostatnich posiedzeniach poruszyli ją jenerałowie Pisanelli i Cappone, głównie zaś demokrata Crispi, wyznawca zasad dziennika Diritto. Z drugiej zaś strony jenerał Lamarmora, który z utrzymania obecnego prawa robił kwestyę ministeryalną, w uporze swym osłabł i ograniczał się jedynie na zbiecie faktów niektórych, przez opozycyę przytaczanych. W całej dyskusji pokazało się, iż pierwszy minister sardyński nie jest wcale szczęśliwym mowcą parlamentarnym.

Hr. Sartiges miał się znów zapytać Ojca świętego czyli rząd papieżki czuje się na sile utrzymania spokojności po wyjściu Francuzów z Rzymu. Poseł francuzki miał przytem wspomnieć o reformach, które panującego z poddanymi pojednać mogą. Bliższych wiadomości o rozmowie tej nie ma, wiadomo tylko, iż w Rzymie wątpią zawsze o wykonaniu konwencji wrześniowej i sądzą, iż po wyjściu wojsk frauczskich wybuchną niepokoje zkaładną przygotowane.

W Kopenhadze zanosi się na krizis konstytucyjną i ministeryalną: W kwestyi konstytucyjnej dwie izby rady państwa w zupełnej zostają między sobą sprzeczności. Ministerium nie zgadza się wprawdzie zupełnie z sejmem krajowym (Landsting) zbliża się jednak do niego, w sejmie zaś ludowym (Volksting) opozycja zupełnie odniosła zwycięstwo. Z tego powodu minister skarbu oświadczył w sejmie ludowym, iż postawa większości sejmu tego spowodowała ministerium do rozważenia, ażali nie przysła chwila podania się do dymisji. Według obecnej i teraz jeszcze obowiązującej konstytucyi, wysadzony ma być wydział po 15 członków z każdego sejmu dla utworzenia drogi do zgody, wątpić jednak należy, ażeby zgoda do skutku przyjść mogła. Nastąpi może krizis ministeryalna, dla tego jednak kwestya konstytucyjna nie będzie rozwiązana w duchu większości sejmu ludowego, która żąda po prostu powrotu do konstytucyi z 1849 r. Wątpić bowiem można, ażeby Król wybrał ministerium z szeregów opozycji wychodzące.

Najnowsza poczta amerykańska nie przyniosła jeszcze dokładnych szczegółów o operacjach *Shermana*. Słychać tylko, że *Shermanowi* udało się sprowadzić *Beauregarda*, *Hordego* i *Braggo* na fałszywą drogę na północ, gdy tymczasem on sam wyruszył w kierunku wschodnim, ażeby się połączyć z *Shofieldem*, co istotnie powiodło mu się na dniu 27. lutego. Jak opowiadają dezertery, miały 25. lutego ostatnie wojska armii *Hordego* w pochodzie do *Charlotte* przekroczyć rzekę *Santee*, a reszta armii *Hooda* w sile 12.000 ludzi przechodziła 19. lutego przez *Augustę* dla połączenia się z *Johnstonem*. Z *Charlestonu* przywiózł paropływ „*Arago* wiadomość z 26. lutego, że wojska unii zajęły *Augustę*, ale dotąd nie potwierdziła się jeszcze ta wiadomość. Z urzędowych źródeł wiadomo tylko, że *Sherman* kazał spalić *Kolumbię* za karę, iż strzelano z domów na przechodzące wojska unii. Także *Georgetown* zostało opróżnione i zajęte przez wojska unii. Słotne powietrze nie pozwala ciągle jeszcze przedsiębrać większych operacji nad rzeką *James*. *Grant* wydalł z obozu swego wszystkich nie biorących udziału w walce, a w *Richmondzie* zdają się co chwila oczekiwać nadejścia nieprzyjaciela i wielkiej bitwy. Prasa południowa wspomina już nawet o możliwości ewakuacji *Richmondu*.

Budżet wojenny.

II.

Proste zestawienie liczb dowodzi, iż rząd reorganizację armii, jaką z powodów niżej przytoczonych za potrzebną uznał, dokonał bez żadnego zwiększenia wydatków i owszem z pewną nawet oszczędnością.

Powody zaś, jakie rząd do reorganizacji skłoniły, jasne są dla każdego doświadczonego, myślącego oficera.

Powody te, pomijając nawet główny powód przy wybuchu wojny, potrzebę połączenia trzech batalionów gwoli sformowania brygady, jako wyższej taktycznej jednostki, tak jak w wojnie często bywa, były następujące:

1. Potrzeba złączenia trzecich batalionów z pułkami. Bataliony te częścią dla zbyt słabego składu, częścią dla pobytu w stacyach werbunkowych, nie mogły brać udziału w większych ćwiczeniach taktycznych, tak więc komendanci batalionów jak i komendanci dywizyj nie mieli sposobności zaostrzenia oka swego i zręczności swej mianowicie przy manewrach z inną bronią.

Ciężar służby garnizonowej spadał dawniej wyłącznie na pierwsze dwa bataliony, naczem cierpieć musiało wykształcenie kadrów podoficerskich.

Połączenie trzech pierwszych batalionów kładzie w rękę dowódcy pułku większą część pułku, i prócz tego nastrocza wiele drobniejszych korzyści, których wyliczenie byłoby tu zbyt czułe, znane są bowiem każdemu wojskowemu.

2. Pozyskanie większego kadru oficerów i podoficerów w pułku. Tęgi kadr oficerski i podoficerski uważany jest w pierwszych początkach nauki organizacji wojskowej jako koniecznym warunkiem bitności taktycznej jednostki, ze względu zaś na niski stan wykształcenia prostego naszego żołnierza podniesienie kadru tego nader jest pożądane.

3. Potrzeba ustanowienia stałego kompletu miejscowego stanu kompanii, policzenie bowiem koniecznych przeciw band muzycznych i sług oficerskich za prostych żołnierzy, komplet robi fikcyjnym i prowadzi do różnych niedogodności.

4. Potrzeba wyłączenia rezerwistów i sformowanie z nich osobnych korpusów. Rezerwiści, chociaż najdoświadczeni żołnierze i w kilku tygodniach zupełnie wyćwiczeni, różnią się jednak od żołnierzy w właściwych księgach zapisanych. Odzwyczajeni od służby, po części zżonaci i mający staranie o rodzinie, nie znając doświadczeń i zmian, jakie zaszły od ich urlopowania, trudno im jest dać sobie radę w pierwszych tygodniach, i nie wypada mieszać ich z młodszymi żołnierzami w jednej kompanii, lub włączać ich w osobnych kompaniach do batalionów połowych, lecz trzeba ich ćwiczyć przez 3 lub 4 tygodnie w obwodzie dopełniającym, poczem staną się doskonałym materiałem do każdej służby.

Użycie powyższego środka dla zaprowadzenia uregulowanego kompletu, leży więc w interesie ludu; rząd, który poczuwa się do obowiązku składania narodowi liczby z opłaconego podatku krwi (materiału w ludziach) musi obstawać przy utrzymaniu powyższego kompletu i przy ustanowieniu kadr zakładowych, w ścisłym z nim związku będącego.

5. Potrzeba przeprowadzenia trzeczczęściowego składu jednostki taktycznej także w batalionach pułku strzelców cesarskich. Przez taki skład formacji, wydzielenia rezerwy, której obecność w potyczce jako zasada taktyczna zachowana być musi, nader jest ułatwioną, bez nadwątlenia związku dywizyjnego, i owszem z ułatwieniem samodzielnego działania batalionu.

6. Pod względem nie liczenia w komplet muzyk i sług oficerskich, odwołać się wypada do powodów ad 3 wyliczonych.

7. Co zaś dotyczy wystawienia kadrów zakładowych strzeleckich, przemawiają za tem te same powody jak przy piechocie, skład zaś ich z 12 prostych żołnierzy potrzebny jest dla konserwacji pomnożonego zapasu mundarów, koni i innych rynsztunków.

8. Konieczność wcielenia jednej części czwartych batalionów do zmobilizowanego wojska na przypadek wojny. (D. c. n.)

Monarchia Austriacka.

Lwów, 18. marca. W *Zurawnie* przy sposobności obchodu rocznicy nadania konstytucyi zebrano na cele dobroczynne od gminy, duchowieństwa i urzędników 15 zł. 40 c. i sumę tę za pośrednictwem urzędu powiatowego przesłano c. k. prezydium namiestnictwa do dalszego rozporządzenia. C. k. prezydium przeznaczyło tę kwotę na dotkniętych niedostatkami mieszkańców obwodu przemyskiego.

Wiedeń, 16. marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj przedpołudniem na osobnej audyencyi kardynała *Arcybiskupa Rauschera*. Wczoraj popołudniu odbyła się rada ministeryalna pod prezydencją *Jego ces. Mości*. Koło godz. 4. popołudniu *Najjaśniejsi Państwo* odbyli przejazd do *Prateru*. Według telegramu otrzymanego wczoraj przedpołudniem przez dyrekcję kolei północnej, *Wielka księżna rosyjska Marya* miała przybyć dziś o godz. 5 $\frac{1}{4}$ z rana oddzielnym pociągiem dworskim. W dalszą drogę do *Florencyi* *Wielka księżna* miała pójść się wieczorem oddzielnym pociągiem kolei południowej.

Książę Leiningen przybył tu przedwczoraj z *Bawaryi*, wczoraj zaś przybył z *Pragi* namiestnik *Czech hr. Belcredi*. Na przedwczorajszej recepcyi u posła amerykańskiego byli obecni *Książę August Koburgski*, ministrowie *Mensdorff*, *Schmerling*, *Plener*, *Mepser*, *Burger*, *hr. Chorinsky*, *Książęta Liechtenstein*, *Schwarzenberg*, *Książę Grammont*, pełnomocnik angielski *Bonar*, i całe ciało dyplomatyczne w ogóle około 250 osób. *Fzm. Benedek* ma temi dniami przybyć z *Werony*.

(*Sprawy parlamentarne.*) Komisya kontroli długi państwa wygotowała nowe sprawozdanie. Uzała się w niem przed izbą, że minister finansów odmówił jej zawiadomienia względem stanu sprzedaży obligacyi przeszłorocznej pożyczki w srebrze i względem czynności zastawowych co do nie sprzedanych obligacyi pożyczki w srebrze z r. 1864, i proponuje, aby izba mocą swojej uchwały spowodowała ministra finansów do udzielenia tych zawiadomień. Zarazem utrzymuje komisya, że minister finansów przyniósł państwu szkodę przez to, że spółce wymienił część objętej kwoty (23 $\frac{1}{2}$ mil.) pożyczki w srebrze za obligacye pożyczki podatkowej (23 $\frac{1}{2}$ mil. zredukowano na 16,177.232 zlr.). Gdy zaś ustawa finansowa poleca ministrowi finansów pokryć niedobór w drodze kredytu w sposób jak najmniej obciążający finanse państwa, a umowa ze spółką była dla państwa szkodliwą, tedy zdaniem komisji wspomniane postępowanie nie odpowiedziało postanowieniom ustawy finansowej.

(Posiedzenie izby deputowanych.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 15. marca *Jego Ex. p. minister stanu* i *Jego Ex. p. minister skarbu* odpowiadali na interpelację dep. *Grocholskiego* względem środków użytych dla ulżenia nędzy w niektórych obwodach galicyjskich. Treść tych odpowiedzi zamieściliśmy już w części nieurzędowej wczorajszego numeru. W dalszym ciągu posiedzenia izba z porządku dziennego przystąpiła do pierwszego odczytania projektu do prawa o wyjątkach od ogólnych przepisów prawnych względem opłat od dokumentów i pism, zakładom kredytowym przyznać się mających. Na wniosek dep. *Schindlera* projekt do prawa przekazany został do zreferowania osobnemu wydziałowi, z 9 członków złożonemu, do którego wybrani zostali dep. *Berger*, *Toman*, *Mende*, *Riehl*, *Wasser*, *Tinti*, *Simonowicz*, *Grebmer* i *Schuler-Libloy*.

Następnie dep. *Herbst* odczytał relację wydziału względem projektu do prawa o poborze podatków przemysłowego i dochodowego od przedsiębiorstw dróg żelaznych. Wydział oświadcza się za przyjęciem projektu rządowego, z tą jednak zmianą, iż gminom w których dyrekcya przedsiębiorstwa rezyduje jedna czwarta część podatku przypisana została, nie zaś połowa, jak projekt rządowy proponuje.

Dep. *Mühlfeld* odwołując się do petycji sejmu niższo-austriackiego względem zatrzymania dotychczasowego sposobu pobierania podatków od przedsiębiorstwa dróg żelaznych, wnosi, ażeby izba przeszła do porządku dziennego. Wniosek ten nie znalazł wszakże poparcia.

Dep. *Waidete* przemawia za wnioskami komisji. Według nowego prawa gminnego przedsiębiorstwa w mowie będące są należąciami do gminy, jeżeli zaś w tym przymiocie gminę do ponoszenia większych ciężarów zmuszają, słuszną jest rzeczą, ażeby się do ciężarów gminnych sowiec przykładali. Mowca żąda, ażeby

zaprowadzona była różnica między gminami, które kolej żelazna tylko przerywa i gminami, w których stacje się znajdują.

Poczem posiedzenie zamknięte i do soboty odroczone zostało.

Królestwo Polskie.

(*Obchód przez włościan dnia 19. lutego w Królestwie Polskiem.*) Po uroczystym obchodzie dn. 19. lutego (v. s.) w Warszawie, którego szczegóły opisane zostały oddzielnie, otrzymano od komisji do spraw włościańskich oraz od miejscowych naczelników wojennych wiadomości o obchodzie 19go lutego w innych miejscach, a mianowicie w miastach: Białym, Płocku, Zamościu, Piotrkowie, Opocznie, Miechowie, Lublinie, Częstochowie, Mławie, Radomiu, Pułtusk, Kielcach, Łęczycy i Sandomierzu, oraz w niektórych miasteczkach powiatów Miechowskiego i Łęczyckiego. Wójci gmin i ławnicy, zbierając się na ten wielki dzień do miast, wysłuchali wraz z władzami wojskowymi i cywilnymi modłów o zdrowie Najjaśniejszego Pana, a następnie przedstawiali albo decyzyje zebrań gminnych o corocznym uroczystym obchodzie dnia, w którym wydany został ukaz o urządzeniu włościan, albo najpoddaniejsze pisma, w których wynurzone były uczucia wiernopoddane, oraz nieograniczona wdzięczność nowych obywateli Królestwa za dobrodziejstwa Monarsze. Takie są ogólne cechy obchodu dn. 19. lutego we wszystkich miejscach; szczególne objawy powszechnego przywiązania do swego Cesarza są także nader godnymi uwagi.

Rosya.

(*Ustawa prasowa.*) *Le Nord* pisze: Nasza korespondencya z St. Petersburga podaje nam dokładne wiadomości w przedmiocie nowego prawa prasowego, które było roztrząsane na posiedzeniu ogólnego zebrania rady państwa, w poniedziałek 7. marca a nie przed trzema tygodniami, jak donosił mylnie jeden z dzienników. Nowe prawo przedstawia połączenie francuzkiego systemu ostrzeżeń z uprzedzającą cenzurą. Dzienniki będą mogły wybrać sobie jeden z tych systemów, ale wybór ich będzie musiał być zatwierdzonym przez ministerstwo spraw wewnętrznych, które tylko czasopismom przedstawiającym, według jego zdania, dostateczne rękojmie moralne, udzielać będzie prawo przejścia z systemu uprzedzającego do systemu karzącego. Co do systemu ostrzeżeń, takowy ustanowiony jest w mniej surowym kształcie niż we Francyi, i przedstawia więcej rękojmi dla dzienników niż poprawiony system z 1852 roku. Tak jak w tym ostatnim systemie, ostrzeżenia przedawniają się po upływie dwóch lat. Co więcej, i to stanowi ważną różnicę, trzecie ostrzeżenie, które może spowodować, nie pociągając samo, przez się zawieszenie dotkniętego nim dziennika — wyrzekane być ma przez władzę sądową, senat, który gra w Rosyi tę samą rolę, co sąd kasacyjny we Francyi. Nakoniec nowe prawo zapowiada się jako mające zapewnić w praktyce, wielką swobodę w roztrząsaniu kwestyi politycznych i społecznych. W każdym razie spodziewamy się, że postęp, jaki ma urzeczywistnić to prawo w stosunku do poprzedniego systemu, nie zatrzyma się na tem, i że prawodawstwo to będzie postępowało za rozwojem życia politycznego i społecznego w Rosyi.

(*Język polski na Wołyniu.*) *Ruski Inwalid* zawiera następujący okólnik gubernatora wołyńskiego do pośredników polubownych gubernii wołyńskiej. Doszło do wiadomości mojej, że pochodzenia polskiego zanoszą do urzędów gminnych i wiejskich podania i skargi w języku polskim. Uznając zupełnie niewłaściwym wprowadzanie spraw w pomienionych urzędach w języku używanym przez większość ludności, niezrozumiałym dla ogółu, wzywam panów, abyście uprzedzili podwładnych sobie urzędników polubownych, że nie tylko nie są obowiązani przyjmować spraw w innym jak ruskim języku, ale nie powinni nawet dopuszczać tego kroku jako obudzającego nieufność włościan, a przytem podającego Polakom myśl, jakoby mowa polska miała być przemagającą na Wołyniu.

(*Doniesienia z Kaukazu.*) *Gazeta Kaukaz* pisze: W gazecie augsburgskiej zamieszczoną została wiadomość, że rząd ruski dokłada wszelkich starań dla zapelnienia próżni, zrządzonej w ludności Kaukazu przez Czerkiesów, którzy się wysiedlili. W tym celu konsulowie ruscy starają się przez nader dogodne warunki skłonić Ormian mało-azyatyckich do przesiedlania się na Kaukaz. Z okolic jeziora Wan i z wzgórzystej płaszczyszczy ormiańskiej przesiedliło się w granice ruskie już około 1500 rodzin, za którymi pójdzie jeszcze wiele tysięcy. Uważamy za obowiązek oświadczyć, że wiadomość podana w gazecie augsburgskiej jest mylną i należy do liczby wieści zmyślonych, tak często podawanych o Rosyi w gazetach zagranicznych. Konsulowie nasi nie byli upowaznieni do skłaniania Ormian mało-azyatyckich, aby przechodzili granice ruskie, a zatem i nie mogli ich nakłaniać do przesiedlania się. Od roku 1830 dotychczas, jak okazują wiadomości urzędowe, ani jedna rodzina Ormian nie przesiedliła się z Turcyi na Kaukaz. W 1862 roku niektóre rodziny Ormian mało-azyatyckich objawiły życzenie przesiedlenia się do gubernii Erywańskiej. Zyczenie to objawiło 95 osób paszaliu muszkiego, którzy się mianowali pełnomocnikami 535 rodzin, ale że w gubernii erywańskiej nie było swobodnych gruntów, przeto zyczenie ich spełnione być nie mogło. Pozwolono im jednak wybrać dla swych mandatantów dogodne grunta w gubernii stawropolskiej, ale przytem zawiadomiono ich o najwyższej zatwierdzonej w dniu 27. lutego 1862 roku ustawie komitetu oddziel-

nego, że ci tylko z Greków i Ormian mogą być przyjęci na osiedlenie w Rosyi, którzy nie będą wymagali żadnego wsparcia od rządu. Potem pełnomocnicy 535 rodzin ormiańskiego paszaliu muszkiego nie zdecydowali się na wyjazd do gubernii stawropolskiej dla obejrzenia gruntów, i prawdopodobnie zrzekli się chęci przesiedlenia.

Kronika.

(*Odczyty popularne*) dla przemysłowców i rękodzielników odbędą się w sali radnej miasta Lwowa jutro dnia 19go marca, od godziny 4tej do 5tej Hygienu, ciąg dalszy (Dr. Skałkowski) — od godziny 5tej do 6tej Ekonomia społeczna: o przemyśle (p. Adolf Rudyński.)

Pojedyncze zeszyty tych odczytów podług stenogramów uczyńców szkoły p. Lubina Olewińskiego nabyć można w księgarni p. Karola Wilda po 10 cent. za jeden zeszyt.

(*Zbredniarz ścigany.*) Władze ces. rosyjskie ścigają Piotra Bardałowskiego około 55 l. mającego, średniego wzrostu, który w lutym b. r. jako komisarz szpitalu wojskowego w Lublinie skradł z kasy 80.00 rubli, i uciekł z tamtejszą aktorką Teodozją Bobrowską około 24 l. liczącą.

(*Pożar.*) W Krzywczach dolnych w powiecie Mieleskim splonęła w nocy z 8. na 9. b. m. stajnia dworska w której znajdowało się 100 wołów opasowych. Wszystkie woły z wyjątkiem jednego uratowano. Ogi-ń miał być podłożony.

(*Ślizgawka w Wilnie.*) W skutku rozporządzenia p. głównego naczelnika kraju, w m. Wilnie, na pla u katedralnym, urządono dla ślizgania się bezpłatnie góry lodowe, przystrojone różnobarwnymi flagami i choi-ą — jako zwykle używane rozrywki w guberniach wewnętrznych. Tuż obok zbudowano piękne szalasy, przybrane także flagami i choi-ą, dla muzyki, śpiewaków i pajaców. Przemysłowcy skorzystali z udzielonych im za darmo przez prawo miejsce i porządzali kilka kra-ów z napojami, białkami ruskimi i inne artykułami. Potrzebną ilość sani zapisano z Petersburga. Podług słów „Wileńsk. Wiest“ zabawa była nader świetna. Cały plac był napelniony tłumami. Wiele publiczności znajdowało się w ekwipażach; muzyka i chóry śpiewaków nie ustawały, a zabawa ciągnęła się przez cały czas zapust.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 17. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męcz pszenicy (81 \mathcal{E}) 2 zł. 78 c.; żyta (76 \mathcal{E}) 1 zł. 38 c.; jęczmienia (66 \mathcal{E}) 1 zł. 40 c.; owsa (50 \mathcal{E}) 1 zł. 16 c.; hreczki 1 zł. 91 c., ziemniaków 1 zł. 42 c.; cetnar siana 1 zlr. 34 c., okłotów 59 c.; sąg drzewa bukowego 12 zł. 7 c., sosnowego 9 zł. 10 c.

Lwów, 17. marca. Handel zbożem dotąd nie ożywił się weale, spekulacya jest uspi-ona, targowice zagraniczne dostarczają taniej jak Galicya, i nie ma żadnego popytu. Kilka gatunków zboża odchodzą do nizin podkarpackich dotkniętych nieurodzajem, ale odbyt w stosunku do wielkości zapasów na prowincyi jest zbyt mały, i nie da się nawet w przybliżeniu obliczyć, ponieważ transporta odchodzą na osi z rozmaitych punktów. Obwód tarnopolski dostarcza najwięcej zboża na ten cel. Z obwodu tarnowskiego odchodzą pomniejszych partyc cięższych gatunków pszenicy i żyta do Prus, a właściwie tylko do Śląska pruskiego, który z powodu przeludnienia zawsze musiał być zaopatrywany. Pszenicę najlepszego gatunku płacono korzec po 5 zł. 80 c. w. a., żyto 160 \mathcal{E} wagi po 3 zł. 60 do 70 c., jęczmień 140 \mathcal{E} wagi po 3 zł. 10 do 15 c., owies po 2 zł. 5 do 15 c. za 100 \mathcal{E} wiedeńskich. Co do owsa zapowiadają, że ceny podniosą się w najbliższych miesiącach co jeżeli nastąpi, to zapewne wtedy gdy z powodu nadchodzących zasiewów zwiększy się potrzeba. Nasienia lnu i konopi wywieziono w tygodniu ubiegłym głównie ze Lwowa, Rzeszowa i Tarnowa około 3800 cetnar. Lnu, konopi i pakul z tego co tu zwieziono było przeznaczony 1013 cet. do Wrocławia, 97 cet. do Pragi, 718 cet. do Wiednia i kilka pomniejszych partyc do Olomuńca, Hohenstadtu, B. Trubau, Falgendorfu, Kollina i Pardubitz. Transporta kos przeznaczony do wywozu do Rosyi na Radziwiłłów wynosiły w tygodniu ubiegłym 2000 cet. Wywóz ten jest szczególnie korzystnym dla przemysłu styryjskiego, ztamtąd bowiem nie odchodziło podczas ostatniego powstania w Królestwie Polskiem. Cała ilość szyn odstawionych w ciągu ostatnich 4 miesięcy po dzień dzisiejszy dla kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosi 80.000 cetnarów. Dowóz materiałów drobnego żelaza i części składowych mostów dla tej kolei nie jest jeszcze oddany przedsiębiorcom, ale nie będzie łatwą rzeczą znaleźć tanich furmanów do tego celu, ponieważ w takich transportach często w drodze zdarzają się ubytki. — Przewóz towarów wełnianych i manufaktur Berneńskich, Reichenbergskich i Wiedeńskich, tudzież powozów najtyczanek do Księstw Naddunajskich, zaczyna się znowu podnosić. Z powodu wybuchu zarazy na bydło w Husiatynie rosyjskim i okolicy, która w ostatnim czasie przeniosła się także na terytorium austryackie, tamtejszy zakład kontumacyjny został na pewien czas całkowicie zamknięty dla bydła rogatego, przezco transporta bydła rzeźnego i opasowego w najbliższym czasie zmniejszą się znacznie. Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf oddano na kolej w ostatnich 8 dniach we Lwowie 300 sz., w Przemyślu 55 sz., w Jarosławiu 240 sz., w Tarnowie 166 sz., w Rzeszowie 70 sz., w Dębicy 40 sz. wołów.

